

21191
9 Nov 58 14.00

ที่ สม ๐๐๐๓/ ๕๙

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖-๗
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

๙/ กันยายน ๒๕๕๘

520 30/17863 ✓
10 2.0 58
10. 18
5/6

เรื่อง รายงานผลการพิจารณาคำร้องที่มีข้อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย
เรื่อง เสรีภาพในการประกอบอาชีพ กรณีขอให้ตรวจสอบการขยายสาขาของธุรกิจค้าปลีก

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานผลการพิจารณาคำร้องเพื่อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย
ที่ ๘๔๒ - ๘๔๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๓๐ หน้า

ด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขอเสนอรายงานผลการพิจารณาคำร้องที่มี
ข้อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย เรื่อง เสรีภาพในการประกอบอาชีพ กรณีขอให้
ตรวจสอบการขยายสาขาของธุรกิจค้าปลีก ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ความเป็นมา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้รับเรื่องร้องเรียนขอให้ตรวจสอบการละเมิด
สิทธิมนุษยชนด้านเสรีภาพในการประกอบอาชีพ กรณีขอให้ตรวจสอบการขยายสาขาของธุรกิจค้าปลีก
ทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยได้รับผลกระทบ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประกอบอาชีพของประชาชนในชุมชน
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเห็นควรพิจารณาปัญหาดังกล่าวเพื่อมีข้อเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอ
ในการปรับปรุงกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๒. เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาเห็นสมควรเสนอแนะนโยบายหรือข้อเสนอ
ในการปรับปรุงกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามอำนาจหน้าที่ในมาตรา
๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการ
พิจารณาต่อไป

/ ๓. ความเร่งด่วน ...

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เห็นสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเรียงรายงานดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ตามนโยบายด้านการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ข้อ ๖.๑๗ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแถลงว่าจะดำเนินการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มองค์ความรู้ในด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กร ปรับโครงสร้างกลไกการสนับสนุนและการขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบและมีเอกภาพที่ชัดเจนทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการทางการเงินและการลงทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ การตลาดและโอกาสในการลงทุนในต่างประเทศ เพื่อคณะรัฐมนตรีจะได้พิจารณามอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้มีผลในทางปฏิบัติโดยเร็ว

๔.สาระสำคัญของเรื่อง

๔.๑ สภาพปัญหา

จากการตรวจสอบโดยการรับฟังข้อมูลจากผู้ร้องและผู้มีส่วนได้เสียตามคำร้องพบว่า ธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ซึ่งมีลักษณะเป็นร้านค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) ซึ่งมีการขยายตัวอย่างมากในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและชุมชนในหลายเรื่องดังต่อไปนี้

๑) ผลกระทบต่อโครงสร้างของเศรษฐกิจชุมชน กล่าวคือ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและวงจรเศรษฐกิจชุมชนที่จะถูกทำลายลงอย่างสิ้นเชิง เพราะตลาดคือสังคมชุมชนอันอบอุ่นและเอื้ออาทรกันระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ ซึ่งส่วนใหญ่จะซื้อกันเป็นประจำจนคุ้นเคย สามารถต่อรองราคาสินค้า หรือซื้อเชื่อกันได้

๒) ผลกระทบต่อร้านค้าปลีกดั้งเดิมโดยตรง กล่าวคือ มีร้านขายของชำและร้านโชห่วยจำนวนมากต้องปิดกิจการ เนื่องจากขาดทุนจนไม่สามารถทำการค้าขายต่อไปได้

๓) ผลกระทบที่ต่อเนื่องจากร้านค้าปลีกดั้งเดิมปิดกิจการ กล่าวคือ เกษตรกรในชุมชนที่ปลูกพืชผักซึ่งขายส่งให้แก่ร้านค้าปลีกดั้งเดิมไม่สามารถขายสินค้าได้ ทำให้เกิดความไม่มั่นคงในอาชีพการงานของพ่อค้าแม่ค้าและเกษตรกร และมีหลายรายต้องเปลี่ยนอาชีพเนื่องมาจากภาวะขาดทุนและขายพืชผักไม่ได้

๔) ผลกระทบต่อหลักการค้าที่เป็นธรรม กล่าวคือ การเข้าสู่ตลาดของธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ทำให้เกิดพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม มีการผูกขาดทางการค้า บีบบังคับให้โรงงานผู้ผลิตสินค้าต้องยอมรับเงื่อนไขของตน มีการผลักภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ มาให้กับโรงงานผู้ผลิตของคนไทยไปจนถึงผู้บริโภค

๕) ผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม กล่าวคือ ปัญหาด้านการจราจรและทัศนียภาพ เป็นต้น

๖) ผลกระทบอื่น เช่น เรื่องภาษีและค่าจ้างแรงงานที่ร้านค้าปลีกข้ามชาติจ่ายและจ้างงานในท้องถิ่น เมื่อเทียบกับผลกำไรของบริษัทที่น้อยมาก ไม่สามารถทดแทนการล่มสลายของร้านขายของ และเกษตรกรที่ปลูกพืชผักในท้องถิ่นได้ ที่สำคัญกลุ่มธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่มุ่งแสวงหาผลกำไรให้กับบริษัทแม่ในต่างประเทศเป็นหลัก รายได้จะถูกส่งกลับไปยังบริษัทแม่ที่ต่างประเทศมากกว่าหมุนเวียนอยู่ในท้องถิ่นหรือในประเทศ

โดยที่ประเทศไทยมีระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยหลักการรัฐไม่มีหน้าที่ดำเนินการทางเศรษฐกิจเอง ต้องปล่อยให้เป็นที่ของเอกชนและกลไกตลาด แต่รัฐมีหน้าที่สำคัญในการกำกับดูแลให้การดำเนินการทางธุรกิจของเอกชนเป็นไปโดยเสรีและเป็นธรรม ทั้งนี้เสรีภาพในการประกอบอาชีพเป็นหลักสากลที่ได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญในประเทศเศรษฐกิจเสรี รวมถึงประเทศไทยที่รับรองเสรีภาพในการประกอบอาชีพไว้ในมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งได้รับการรับรองโดยมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับชั่วคราว พุทธศักราช ๒๕๕๗ ว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม การจำกัดเสรีภาพตาม

การประกอบอาชีพไว้ในมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งได้รับการรับรองโดยมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับชั่วคราว พุทธศักราช ๒๕๕๗ ว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดการระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือจำกัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน”

เนื่องจากธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่มีเงินลงทุนในการประกอบกิจการจำนวนมาก จึงสามารถสร้างกลยุทธ์ในการแข่งขันที่ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคได้มากกว่าร้านค้าปลีกดั้งเดิม เพื่อให้การคุ้มครองผู้ประกอบการรายย่อยสามารถประกอบกิจการได้ รัฐจึงควรมีการเข้าแทรกแซงและแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ที่ผ่านมามีผู้เสนอร่างกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นมาตรการทางกฎหมายเฉพาะในการจัดระเบียบการประกอบธุรกิจค้าปลีกและค้าส่ง และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ในปัจจุบันร่างกฎหมายดังกล่าวยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายนิติบัญญัติ การแก้ไขปัญหานั้นจึงทำได้เพียงการนำกฎหมายอื่นที่มีอยู่มาบังคับใช้ เช่น พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีมีเหตุที่ผู้ประกอบการมีพฤติกรรมการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม พระราชบัญญัติว่าด้วยสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีเกี่ยวกับการกำหนดสินค้าที่ไม่เป็นธรรม หรือพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ กรณีผู้บริโภคไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือพระราชบัญญัติผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อกรณีที่มีการก่อสร้างหรือกรณีที่หน่วยงานของรัฐอนุญาตให้ก่อสร้างที่อาจขัดต่อกฎหมายเกี่ยวกับการจัดระเบียบเมืองหรืออาคาร ซึ่งมีไขกฎหมายที่มีเจตนารมณ์โดยตรงในการคุ้มครองสิทธิของผู้ประกอบการรายย่อยแต่อย่างใด และเป็นเหตุแห่งคำร้องเรียนหน่วยงานของรัฐกรณีอนุญาตให้ก่อสร้างห้างสรรพสินค้าในพื้นที่

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งมีบทบาทและอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายและกฎต่อรัฐสภา หรือคณะรัฐมนตรีเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ (๓) พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและเพื่อให้เป็นไปตามหลักการชี้แนะเรื่องสิทธิมนุษยชนสำหรับธุรกิจตามกรอบงานขององค์การสหประชาชาติในการคุ้มครอง เคารพ และเยียวยา (United Nation Guiding Principles on Implementing the UN Protect, Respect, Remedy Framework for Business and Human Rights) ซึ่งกำหนดว่า “ในการทำหน้าที่ของรัฐในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รัฐควรดำเนินการ ก) บังคับใช้กฎหมายที่มุ่งหรือมีผลกำหนดให้องค์กรธุรกิจเคารพสิทธิมนุษยชนและกำหนดให้องค์กรธุรกิจประเมินความพอเพียงของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และจัดการกับช่องว่างที่ปรากฏ ข) ประกันว่ากฎหมายและนโยบายของรัฐที่เกี่ยวกับการก่อตั้งและดำเนินการขององค์กรธุรกิจ เช่น กฎหมายธุรกิจต้องไม่เป็นอุปสรรคแต่ต้องส่งเสริมให้เกิดการเคารพหลักสิทธิมนุษยชน ค) จัดให้มีแนวปฏิบัติที่มีประสิทธิผลแก่องค์กรธุรกิจในเรื่องวิธีการเคารพหลักสิทธิมนุษยชน ตลอดการดำเนินการขององค์กรธุรกิจ และ ง) สนับสนุนองค์กรธุรกิจให้กำหนดวิธีการรับมือผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนอย่างชัดเจน ในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน”

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาว่า ทิศทางการพัฒนาประเทศควรวางอยู่บนกรอบความคิดเรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยอยู่บนความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการขยายตัวทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ภายใต้สภาพสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม โดยคำนึงหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable

คุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะได้พิจารณาดำเนินการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศร่วมกัน

๔.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อมาตรการเชิงควบคุมการประกอบธุรกิจ

ในปัจจุบันภาครัฐไม่มีมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมโครงสร้างและรูปแบบการประกอบธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ ดังนั้น รัฐต้องหามาตรการการค้าเสรีอย่างเป็นธรรมที่สามารถป้องกันการผูกขาดและการเสียเปรียบทางการค้าของผู้ประกอบการค้าปลีกรายย่อยดั้งเดิม เพื่อเป็นการปกป้องระบบเศรษฐกิจชุมชนและคุ้มครองเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการในชุมชน จึงเห็นควรกำหนดมาตรการในทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑.๑) ภาครัฐควรมีการตรากฎหมายควบคุมการขยายสาขาของร้านค้าปลีกสมัยใหม่ กล่าวคือ การผลักดันร่างพระราชบัญญัติค้าปลีกค้าส่ง พ.ศ. .... ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งไว้ใน ๒ ลักษณะ ประการแรก คือมาตรการทางกฎหมายในเชิงควบคุมการประกอบธุรกิจ โดยแบ่งเป็นมาตรการทางด้านผังเมือง มาตรการด้านสิ่งแวดล้อม มาตรการเกี่ยวกับการประเมินผลทางด้านเศรษฐกิจ มาตรการลดผลกระทบในเชิงลบต่อระบบเศรษฐกิจชุมชน มาตรการในการคุ้มครองการแข่งขันของผู้ประกอบการรายย่อย และมาตรการในการกำกับดูแลการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่เป็นธรรมของธุรกิจ และ ประการที่สอง คือ มาตรการทางกฎหมายในเชิงสนับสนุนการประกอบธุรกิจ

๑.๒) การพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือขยายสาขาของร้านค้าปลีกสมัยใหม่ ควรมีการพิจารณาถึงผลกระทบที่มีต่อร้านค้าปลีกดั้งเดิม ร้านค้าชุมชน และมีการรับฟังความเห็นจากหอการค้าจังหวัดและรับฟังข้อเสนอแนะระดับจังหวัด โดยอาจพิจารณานำมาตรการเกี่ยวกับการประเมินผลทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Test) มาใช้บังคับ เนื่องจากมาตรการนี้เป็นมาตรการที่เหมาะสมต่อการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ ซึ่งผู้ประกอบการค้าปลีกควรจะต้องแสดงให้เห็นถึงผลประโยชน์ที่ชุมชนหรือประเทศจะได้รับ โดยเป็นการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ให้กับชุมชนและประเทศกับสิ่งที่ชุมชนและประเทศต้องเสียไปเนื่องจากการประกอบกิจการของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่

๑.๓) การพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือขยายสาขาของร้านค้าปลีกสมัยใหม่ ควรมีการพิจารณาถึงผลกระทบเรื่องการรักษาสภาพแวดล้อมและวิถีชุมชน และรับฟังข้อเสนอแนะของประชาชนในพื้นที่

๑.๔) ภาครัฐควรทบทวนนโยบายการบังคับใช้กฎหมายผังเมือง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมพื้นที่การกระจายตัวของร้านค้าปลีกสมัยใหม่

๑.๕) ภาครัฐต้องบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังต่อพฤติกรรมทางการค้าที่เป็นการทำลายการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม เช่น การใช้วิธีการลดราคาสินค้าบางประเภทให้ต่ำกว่าต้นทุน เป็นต้น

๒) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อมาตรการส่งเสริมศักยภาพให้กับร้านค้าปลีกดั้งเดิม

๒.๑) ภาครัฐควรมีการจัดโครงการอบรมพัฒนาศักยภาพของร้านค้าปลีกดั้งเดิมอย่างต่อเนื่องและจริงจังและปฏิบัติได้

๒.๒) ภาครัฐควรมีการจัดสรรงบประมาณหรือจัดหาสินเชื่อเพื่อสนับสนุนในการปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานและรูปแบบทางการค้าให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๓) ภาครัฐควรมีการสนับสนุนให้ร้านค้าปลีกดั้งเดิมเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำและเงื่อนไขพิเศษเพื่อปรับปรุงร้านค้าของตนให้มีศักยภาพแข่งขันได้

๓) ข้อเสนอแนะนโยบายต่อมาตรการเชิงสนับสนุนการประกอบธุรกิจ

๓.๑) ภาครัฐต้องจัดตั้งหรือมอบหมายหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนโดยความร่วมมือเพื่อบริหารการระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและภาคประชาชน ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หอการค้าจังหวัด และตัวแทนร้านค้าชุมชน

๓.๒) ภาครัฐควรมีการส่งเสริมความรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพิจารณาถึงการป้องกันปัญหาในระบบเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรมหรือการลงทุนจากปัจจัยภายนอกที่จะมีผลกระทบต่อความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชน เช่น การจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติหรือระดับชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น

๓.๓) ภาครัฐควรมีการส่งเสริมให้เกิดการจัดตั้งเครือข่ายผู้ประกอบการร้านค้าปลีกดั้งเดิมทั้งในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น โดยมีการสนับสนุนให้มีกองทุนเพื่อส่งเสริมงานเครือข่ายร้านค้าปลีกดั้งเดิมเพื่อใช้เป็นทุนอุดหนุนและสนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับบรรณรักษ์ การศึกษาและรวบรวมเกี่ยวกับข้อมูลทางสถิติ และข้อเท็จจริงของสถานการณ์การค้าปลีกในแต่ละพื้นที่ มาตรการเฝ้าระวัง ตลอดจนการเผยแพร่ข้อมูล และการประชาสัมพันธ์

๓.๔) ภาครัฐควรมีการประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ในการจัดทำประมวลจริยธรรมทางธุรกิจเรื่องการอยู่ร่วมกันกับผู้ประกอบการค้าปลีกดั้งเดิม โดยขอความร่วมมือและสร้างแรงจูงใจกับผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ให้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนระบบเศรษฐกิจชุมชน เช่น การจ้างแรงงานท้องถิ่น การเป็นแหล่งกระจายสินค้า และการกระจายรายได้ให้แก่ร้านค้าปลีกดั้งเดิม เป็นต้น

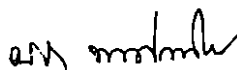
๓.๕) ภาครัฐควรออกมาตรการส่งเสริมการลงทุนของผู้ประกอบการร้านค้าปลีกดั้งเดิมเพื่อให้ผู้ค้าสามารถปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำรงอยู่ เช่น การยกเว้นภาษีหรือการลดหย่อนภาษีเงินได้เพื่อให้ผู้ค้าปลีกดั้งเดิมมีเงินทุนเพียงพอที่จะสร้างความเข้มแข็งและสามารถดำรงอยู่ได้

๕. ข้อเสนอ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอความกรุณาท่านโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณารายงานผลการพิจารณาดังกล่าว และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามข้อเสนอเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้มีผลในทางปฏิบัติต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ ผลเป็นประการใด ขอความกรุณาแจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ศาสตราจารย์อมรา พงศาพิชญ์)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
 โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๓๔๔๕ (ร่มฉัตร วชิรรัตนกรกุล)
 โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๕๗๗